

РЕШЕНИЕ

№ 2138

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **412** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Застрахователно дружество /ЗД/ [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адвокат М. Г., срещу Решение постановено по НАХД № 9574/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 105 състав.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1, т.2 от НПК. Касаторът оспорва процесното нарушение по чл.108, ал.1 от КЗ, във вр. §1,т.51 от ДР на КЗ да е извършено в условията на „повторност“, доколкото в НП е посочено предходно административно нарушение по чл. 271 КЗ(отм.), като развива подробни съображения в тази насока. Навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, предвид липсата на описание в АУАН на фактите, относими към повторността на нарушението, с твърдения за нарушаване правото на защита. Поддържа, че наложеното наказание не съответства на целите, посочени в чл.12 от ЗАНН, излагат се доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от

ЗАНН. Направено е искане да се отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП, алтернативно да се измени НП, като се преквалифицира наложената санкция по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и да се наложи санкция в минимален размер.

В съдебно заседание касационният жалбоподател - ЗД [фирма], редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Комисия за финансов надзор /КФН/, редовно призована, се представлява от юриконсулт, който оспорва касационната жалба.Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение. В представени писмени бележки развива подробни съображения за неоснователност на същата и моли обжалваното решение, като правилно да остане в сила.

Участващият прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, след запознаване с доказателствата по делото, наведените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал.1 и 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е потвърдил НП № Р-10-485 от 02.05.2019 г. издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора ЗД [фирма], на основание чл. 647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. 2, във вр. с ал.1,т.2 от Кодекса за застраховане /КЗ/, вр. § 1, т.51 от ДР на КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 лева, за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, които да съставляват формално основание за отмяна на оспореното НП. Разглеждайки спорът по същество, в съответствие с изискванията на чл.314 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства съдът е приел за установено, че ЗД [фирма] е осъществило описаното в АУАН и НП административно нарушение, тъй като не се е произнесло в законоустановения 15-дневен срок по претенция № [ЕГН], заведена по искане на П. П. на 17.09.2018 г. по застраховка „Гражданска отговорност“, с което е осъществило нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ.

Съдът е приел, че нарушението е извършено, тъй като застрахователят ЗД [фирма] е следвало да се произнесе в срок до 17.10.2018 г., включително, считано от 26.09.2018 г.(на която дата са представени всички документи по смисъла на чл. 106 от КЗ), а произнасянето е извършено на 13.12.2018 г., когато е извършено изплащането на обезщетението. Съдът е изложил подробни съображения, че нарушението е извършено в условията на повторност и не представлява „маловажен случай“. По отношение на наложената имуществена санкция, районният съд е възприел, че е съобразена с предвидените законоустановени граници и степента на засягане интересите на гражданите. При тези съображения съдът е потвърдил НП, като законосъобразно.

Обжалваното решение е правилно и не са налице релевираните касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1, т.2 от НПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН за неговата отмяна.

Решението е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд и в рамките на неговите правомощия.

Касационният състав изцяло споделя установената от районния съд фактическа обстановка, която съответства и на описаната в АУАН и обжалваното наказателно постановление и не намира за необходимо да я приповтаря.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да водят до отмяна на НП. Тези доводи са релевирани и в жалбата против НП, като районният съд ги е обсъдил подробно в решението и правилно ги е приел за неоснователни. Пред настоящата инстанция се релевират отново същите доводи под формата на касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, при което са неоснователни и не следва да се излагат допълнителни съображения в тази насока.

Неоснователни са възраженията на касатора, че в АУАН е следвало да намери отразяване факта на извършване на нарушението при условията на повторност. Касационният състав също приема, че такива данни не биха могли да бъдат отразени при съставяне на АУАН, тъй като в разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не се съдържа такова изискване. Повторността е от значение за индивидуализиране на наказанието, а това е от компетентността на административнонаказващия орган, съгласно чл. 57, ал.1, т.7 от ЗАНН. Аргумент в подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че повторността е уредена със санкционната разпоредба. В случая, издаденото НП съдържа конкретни мотиви за наличие на предходно издадено НП № Р-10-496/27.06.2017 г., с което на касатора [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" за същото по вид нарушение, от което е изведен законосъобразен извод, че размерът на наказанието за процесното нарушение, следва да се определи при условията на повторност по чл. 644, ал.2 от КЗ.

Предвид на изложеното, настоящият състав приема за неоснователни доводите на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения в проведеното административнонаказателно производство, в частност при съставянето на АУАН.

Правилни и обосновани са изводите на районния съд, че касаторът е осъществил нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ и то в условията на повторност. Съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ "застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1.определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. В случая, от приобщените доказателства по несъмнен начин е установена датата, на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанието и размера на претенцията пред застрахователя-15.05.2018 г. Срокът за произнасяне по заведената претенция, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже е бил 15 работни дни, считано от 26.09.2018 г., тоест до 17.10.2018 г. Установено е, че касаторът се е произнесъл на 13.12.2018 г., като е изплатил застрахователното обезщетение на застрахованото лице, което е след изтичане на законоустановения 15-дневен срок по чл. 108, ал.1 от КЗ, при което е осъществен състава на административно нарушение, предмет на НП.

Неоснователни са възраженията на касатора относно квалифицирането на

нарушението по чл. 108, ал.1 от КЗ при условията на повторност по чл.644, ал.2,вр. ал.1,т.2 от КЗ, вр. § 1,т.51 от ДР на КЗ. По делото е безспорно, че с влязло в сила, на 23.03.2018 г. НП № Р-10-469/27.06.2017 г., на касатора [фирма], е наложено административно наказание “имуществена санкция“ за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

Следователно процесното нарушение, което е извършено на 13.12.2018 г. се явява извършено в рамките на едногодишния срок по смисъла на § 1, т.51 от ДР на КЗ и в този смисъл е повторно, като изводите на районния съд за наличието на повторност, са правилни и съответни на приобщените по делото доказателства. Съгласно §1, т.51 от ДР от КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Цитираната практика от касатора на АССГ не е задължителна за настоящия състав по аргумент от чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт, като следва да се посочи, че преобладаващата и актуална практика на съда, съответства на настоящото решение.

По изложените съображения неоснователни са доводите на касатора, че в случая намира приложение разпоредбата на чл. 496 и сл. от КЗ, както и за преквалифициране на деянието по основния състав на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ и намаляване размера на наложеното наказание, съгласно предвиденото в основния състав на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ.

Неоснователно е искането на касатора за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Изложените от районния съд мотиви в тази насока за липса на основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН се споделят изцяло и от касационния състав. Процесното нарушение не е маловажно и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Същото засяга значими обществени отношения, свързани със застрахователните права на застрахованите лица, които търпят вреди от забавянето при изплащане на застрахователните обезщетения, с оглед на което не е налице основание за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила и следва да остане в сила.

При този изход на спора, жалбоподателят следва да заплати претендираните разноски от ответника за юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 65, ал.5 от ЗАНН, във вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за правната помощ съдът определя разноските на ответника в размер на 100(сто)лева.

Водим от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 278109 от 18.11.2019 г., постановено по НАХД № 9574/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав. ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор 100(сто)лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: